

Man kan vel ikke gøre for at man har charme

Den billedskønne Sigismund! Det navn jeg altid lød,
folk syn's, jeg er så sød, så mælkevid og rød.
En hel del ægtemænd har derfor horn i sid'n på mig,
rent bortset fra alt andet spørger jeg:
Man kan vel ikke gøre for, at man har charme?
og rent magnetisk drager frøkner og så fruer.
Der bli'er for min skyld udstødt suk i mange barme,
og der bli'er drømt om mig i mangt et jomfrubur.
Jeg li'frem vader rundt i hvide kvindearme,
så jeg må sådan gå og passe på mig sel' .
Sku' man ha' vrøvl, fordi man har en smule charme?
Man kan jo ikke gøre for det, kan man vel?

På grund af denne skønhed og så mit temperament
desværre gang på gang jeg i spinaten sprang.
Den sidste gang det var med fru Mathilde von der Claes,
hvis mand var virtuos på engelsk bratsch.
Man kan jo ikke gøre for, at man har charme,
jeg fejred' fødselsdag og Thilde var hos mig,
og hvad man sådan glæde kan en fødselar me' ,
det var Mathilde ikke smålig med - næ, nej!
Mens manden sad og filed løs på sine tarme
på cafe 'Bristol', slog vi andre tid'n ihjel,
og hvad vi end har gjort, så blev det gjort med charme,
man kan jo ikke gøre for det, kan man vel?

Solo A

Man kan jo ikke gøre for osv.